

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. maja 1903.

Treść: № 104. Rozporządzenie, normujące w okręgach cywilno-sądowych urzędów depozytowych we Wiedniu, Pradze, Gracu i Tryjeście postępowanie z przesyłkami wartościowymi, wpływającymi do sądu, dalej wprowadzające obrót przekazowy (czekowy) za pośrednictwem urzędu pocztowych kas oszczędności, oraz uzupełniające przepisy instrukcyi dla urzędów depozytowych, dotyczące wydawania depozytów i peryodycznych sprawozdań z czynności kasowych.

104.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 1. maja 1903,

normujące w okręgach cywilno-sądowych urzędów depozytowych we Wiedniu, Pradze, Gracu i Tryjeście postępowanie z przesyłkami wartościowymi, wpływającymi dla sądów, dalej wprowadzające obrót przekazowy (czekowy) za pośrednictwem urzędu pocztowych kas oszczędności, oraz uzupełniające przepisy instrukcyi dla urzędów depozytowych, dotyczące wydawania depozytów i peryodycznych sprawozdań z czynności kasowych.

I. Postępowanie z zamkniętymi lub przekazanymi przesyłkami wartościowymi, nadchodzącymi dla sądów.

§. 1.

Zamknięte przesyłki wartościowe, nadchodzące pocztą dla takich sądów, które mają własny cywilno-sądowy urząd depozytowy jako urząd posiłkowy, tudzież zawiadomienia (listy przesyłkowe, awiza i kwity odbiorcze) dotyczące takich przesyłek wartościowych znajdujących się na poczcie, a do sądu adresowanych, winien urząd pocztowy doręczyć bezpośrednio cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu.

Tylko w przypadku, jeżeli przesyłka oznaczona jest słowami „Księga pieniężna“ lub opatrzona

uwagą: „Nie przeznaczone do urzędowania depozytowego“, donosi się o niej, względnie doręcza ją sądowi samemu.

Powyższe postanowienia i wtedy mają zastosowanie, jeżeli nadeszła do sądu przesyłka wartościowa adresowana jest „do rąk naczelnika sądu“.

Składając depozyt za pośrednictwem poczty, winna strona do nadawanej na pocztę przesyłki wartościowej dopakować zgodnie z przepisami instrukcyi dla urzędów depozytowych dotyczącą prośbę o przyjęcie do depozytu lub przesłać tę prośbę osobno do cywilno-sądowego urzędu depozytowego, chyba, że co do tego składu przesłał sąd już poprzednio przekaz odbiorczy do urzędu depozytowego.

§. 2.

Gdy cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu doręczono zamkniętą przesyłkę wartościową, adresowaną do sądu, winien się ten urząd przede wszystkim przekonać, czy przesyłka nie okazuje jakich usterek pod względem opakowania lub pieczęci. Jeżeli się ma do czynienia z przesyłką wartościową, nadaną pod kontrolną pieczęcią urzędu pocztowego (otwartą), natenczas należy ją niezwłocznie w obecności doręczającego organu pocztowego otworzyć i zawartość jej zbadać.

Do przyjmowania i badania przesyłki wartościowej powołani są łącznie: w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym we Wiedniu wicedyrektor i kasyer; w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym w Pradze dyrektor i główny kasyer; w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym w Gracu dyrektor i kasyer; w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym w Tryjeście naczelnik i kasyer.

Jeżeli badanie przesyłki żadnej nie wykaże usterki, winni wymienieni powyżej urzędnicy urzędu depozytowego potwierdzić jej odbiór na kwicie oddawczym, wycisnąć na nim pieczęć urzędową i zwrócić kwit oddawczy organowi pocztowemu.

Gdyby natomiast stwierdzono jaką usterkę, należy ją na opakowaniu przesyłki, względnie na dołączonym do niej piśmie uwidocznnić, uwiadamiając o tem bezzwłocznie naczelnika sądu, przesyłkę zaś zwrócić należy doręczającemu urzędowi pocztowemu celem wdrożenia dochodzeń pocztowych. W późniejszych dochodzeniach komisyjnych na poczcie winien brać udział jeden z wspomnianych wyżej funkcjonariuszy urzędu depozytowego.

§. 3.

Zawiadomienia (listy przesyłkowe, awiza i kwity oddawcze) o złożonych w urzędzie pocztowym, a do sądu adresowanych przesyłkach wartościowych należy zawsze doręczać przez organy pocztowe.

Dokonane doręczenie potwierdzić mają obaj wymienieni w §. 2, ustępie 2, urzędnicy urzędu depozytowego, w obecności organu pocztowego, w sposób przepisany w §. 2, ustępie 3.

§. 4.

Podobnie jak doręczone zamknięte przesyłki wartościowe wpisywać należy do księgi zapisków co do pieniędzy i papierów wartościowych przez pocztę nadsyłanych także każde przyjęte w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym zawiadomienie, każdy przekaz pocztowy, przekaz płatniczy urzędu pocztowych kas oszczędności i każdy przekaz telegraficzny.

Ta księga zapisków stanowi kontrolę odbioru przesyłek wartościowych z poczty. Odbiera je wysłannik cywilno-sądowego urzędu depozytowego. Jeżeli przesyłka wynosi więcej jak 3000 K, natenczas należy odbiór jej powierzyć urzędnikowi, któremu towarzyszyć ma woźny urzędu depozytowego.

Wysłannik ten wydać ma podpisane przez obydwoch w §. 2, ustępie 2, wymienionych urzędników listy przesyłkowe, awiza, względnie kwity oddawcze, urzędowi pocztowemu i przed przyjęciem awizowanej przesyłki przedsięwziąć przepisane w §. 2, ustępie 1, zbadanie jej w obecności urzędnika pocztowego, w razie zaś spotrzeżenia usterki, zarządzić wdrożenie dochodzeń pocztowych wyciągając równocześnie wydane już zawiadomienie; równocześnie jednak winien zawiadomić o tem naczelnika odnośnego sądu.

§. 5.

Przed przyjęciem przesyłek wartościowych do urzędowego przechowania obowiązani są obaj w §. 2, ustępie 2, wymienieni urzędnicy cywilno-sądowego urzędu depozytowego zawsze zapewnić

się co do zgodności odebranych z poczty sztuk z wpisami w księdze zapisków (§. 4, ustęp 1) a następnie zbadać czy przesyłki mają odpowiednią zawartość.

Jeżeli przy badaniu otwartej już przesyłki okaże się usterka, zawiadomić o tem należy natychmiast naczelnika sądu dla wydania dalszych zarządzeń, oraz uwidocznnić tę okoliczność na piśmie do przesyłki dołączonym.

Przesyłki pocztowe z kosztownościami wolno urzędowi depozytowemu otwierać tylko w obecności zaprzysiężonego sądownie oceniciela, dalej zaś postępować z niemi należy pod względem opisania i ocenienia tak, jak z kosztownościami składanemi bezpośrednio w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym.

§. 6.

Jeżeli do przesyłki nie jest dołączone należycie wygotowane podanie, natenczas należy przy odbiorze spisać krótkie przypomnienie urzędowe, przytwierdzić do tegoż znajdujący się ewentualnie przy posyłce zapisek lub inne pismo i następnie postępować z tem przypomnieniem urzędowem jak z podaniem pisemnem; w przypadkach wątpliwych należy jednak zasięgnąć bazzwłocznie dalszego zarządzenia naczelnika sądu.

§. 7.

Z takimi przesyłkami wartościowemi, przez urząd depozytowy przyjętymi, które się nadają do depozytowego urzędowania, postępować winien urząd depozytowy w myśl postanowień instrukcyi, obowiązujących względem depozytów bezpośrednio w urzędzie depozytowym składanych.

Jeżeli natomiast po otwarciu doręczonej urzędowi depozytowemu przesyłki okaże się, że się do depozytowego urzędowania nie nadaje, natenczas traktować należy dotyczącą rzecz wartościową w urzędzie depozytowym we Wiedniu jako pozycję przejściową, po myśli §. 28 instrukcyi z dnia 17. lipca 1859, Dz. u. p. Nr. 144, w urzędach depozytowych zaś w Pradze, Gracu i Tryjeście wpisać w osobny „Dziennik należytości sądowych, grzywn i dokumentów prawnych“, a następnie przesłać ją wraz z odnośnem podaniem pisemnem i opakowaniem jak najrychlej, najpóźniej zaś następnego dnia sądowi; sąd potwierdzi odbiór we wspomnianym dzienniku, stosownie do rodzaju przypadku za pośrednictwem prowadzącego księgę pieniężną albo za pośrednictwem urzędnika, któremu powierzone jest przechowywanie i rachunkowość pieniędzy należących do ryczałtu urzędowego (pauzale).

§. 8.

Jeżeli doręczona urzędowi depozytowemu zamknięta przesyłka wartościowa adresowana jest do rąk naczelnika sądu, w takim razie winien go

urząd depozytowy w krótkiej drodze o tem zawiadomić. Naczelnik sądu bierze udział w otwarciu takiego aktu urzędowego, według własnego uznania, bądź osobiście bądź przez wyznaczonego do tej czynności urzędnika sądowego, oraz wydaje odpowiednie zarządzenia, by urząd depozytowy o tyle tylko otrzymał wiadomość o zawartości tego urzędowego aktu, o ile to jest do postępowania depozytowego nieodzownem.

§. 9.

Do przyjmowania zamkniętych przesyłek pieniężnych i innych wartościowych, które po myśli §. 1, ustępu 2, sądowi doręczać należy, stosują się przepisy §. 68 Instrukcyi z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112.

§. 10.

Jeżeli sąd otrzyma przeznaczoną dla niego zamkniętą przesyłkę wartościową, której zawartość podana jest na opakowaniu inną drogą, aniżeli przez pocztę, na przykład przez prywatnego posłańca, wtedy postępować należy analogicznie według tych poprzedzających przepisów, które się odnoszą do zamkniętych przesyłek wartościowych pocztą nadchodzących.

Doręczającego przesyłkę wezwać należy, by przy jej otwarciu i przy badaniu jej zawartości był obecnym, względnie by się w tym celu udał do cywilno-sądowego urzędu depozytowego; gdyby doręczający wezwaniu temu zadość uczynić nie chciał, należy okoliczność tę uwidocznić na dołączonem do przesyłki piśmie.

§. 11.

Gdy do zakładu pocztowego nadejdą przekazy pocztowe dla sądu, jakoteż adresowane do sądu przekazy płatnicze urzędu pocztowych kas oszczędności i telegraficzne przekazy pocztowe, doręczać je należy zawsze sądowi.

§. 12.

Jeżeli ze szczegółów, znajdujących się na odzinku lub z bliższych okoliczności, o ile takowe sądowi są znane, można co do celu przekazu pocztowego lub przekazu płatniczego urzędu pocztowych kas oszczędności niewątpliwie poznać, że przekazana kwota pieniężna nie ma podlegać urzędowaniu depozytowemu, w takim razie odebranie kwoty przekazanej z zakładu pocztowego należy do sądu. W przypadkach takich postąpić należy według przepisu §. 68 instrukcyi z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112.

§. 13.

Jeżeli zaś kwota przekazana ma być przedmiotem urzędowania depozytowego, przekaz pocztowy lub przekaz płatniczy pocztowej kasy

oszczędności odbiera zawsze prowadzący księgę pieniężną, który też winien odbiór onejże potwierdzić na rewersie oddawczym i wycisnąć na nim pieczęć sądu.

Odebrany przekaz posłać należy następnie do cywilno-sądowego urzędu depozytowego z krótkim przypomnieniem urzędowym w tej mierze spisaniem, do którego przytwierdzić należy odłączony odcinek.

Urząd depozytowy winien kwotę przekazaną odebrać w zakładzie pocztowym (§. 4, ustęp 2). Kwotę przekazaną kwitują na odwrotnej stronie przekazu pocztowego lub przekazu płatniczego pocztowej kasy oszczędności obydwaj urzędnicy urzędu depozytowego, podani w §. 2, ustępie 2, wyciskając przytem pieczęć urzędową.

Do dalszego postępowania z przypomnieniem urzędowym i z odebraną przesyłką pieniężną stosują się odpowiednio postanowienia instrukcyi, obowiązujące względem bezpośrednich składów w urzędzie depozytowym.

§. 14.

Telegraficzne przekazy pocztowe adresowane do sądu doręczać należy naczelnikowi sądu, który odbiór telegramu przekazowego potwierdza w rewersie oddawczym.

Jeżeli przesyłka pieniężna nie ma być przedmiotem urzędowania depozytowego, w takim razie naczelnik sądu winien kazać ją odebrać z poczty za zwrotem telegramu, który ma pokwitować i opatrzyć pieczęcią sądu. Odcinek do telegramu dołączony zatrzymuje się w sądzie.

Następnie posyłkę pieniężną, stosownie do jej przeznaczenia, oddaje się bezzwłocznie prowadzącemu księgę pieniężną lub urzędnikowi, któremu poruczone jest przechowywanie i rachunkowość ryczałtu urzędowego.

Jeżeli zaś przekazana telegraficznie kwota pieniężna ma być przedmiotem urzędowania depozytowego, postąpić należy w podobny sposób, jak się postępuje ze zwyczajnymi przekazami pocztowymi (§. 13).

Co do dalszego postępowania z odcinkiem, względnie z przypomnieniem urzędowym i z objętą posyłką pieniężną, stosują się odpowiednio postanowienia instrukcyi, obowiązujące względem bezpośrednich składów w urzędzie depozytowym.

Doręczanie sądowi telegraficznych przekazów pocztowych nie jest ograniczone do godzin urzędowych sądu. Jeżeli przekaz doręczono po za okresem godzin urzędowych, podjąć należy kwotę przekazaną na podstawie tego przekazu w ciągu bezpośrednio następujących godzin urzędowych.

§. 15.

Prezydent sądu krajowego winien zawsze wcześniej wymienić urzędowi pocztowemu wy-

dawczemu tych funkcyonaryszów sądu i urzędu depozytów sądowych, którzy każdorazem przeznaczeni są do odbierania i przyjmowania posyłek wartościowych i zapowiedzeń nadchodzących pocztą dla sądów. Na dotyczących odezwach, które prezydent sądu krajowego zaopatrzyć ma pieczęcią urzędową, winni funkcyonaryusze, upoważnieni do ważnego kwitowania odbioru posyłek (zapowiedzeń) przydać własnoręcznie podpisy swoich nazwisk, a nadto wycisnąć należy na odezwie pieczęć cywilno-sądowego urzędu depozytowego.

§. 16.

Gdyby po otwarciu aktu, który nadszedł zamknięty do sądu, znaleziono w nim przedmiot wartościowy, który na opakowaniu nie był wyrażony, winien urzędnik biura podawczego najprzód opatrzyć podanie adnotacją wejścia.

Jeżeli znaleziona rzecz wartościowa nie podlega urzędowaniu depozytowemu, urzędnik biura podawczego winien oddać ją bezzwłocznie, stosownie do jej przeznaczenia, prowadzącemu księgę pieniężną albo też innemu urzędnikowi powołanemu do przechowywania takich rzeczy wartościowych i utrzymywania z nich rachunku, a to za potwierdzeniem odbioru na należącym do niej akcie. W przeciwnym razie należy rzecz wartościową przesłać do cywilno-sądowego urzędu depozytowego.

W razie wątpliwości winien urzędnik biura podawczego zasięgnąć decyzji naczelnika sądu.

II. Sądowe złożenia w przekazowym obrocie urzędu pocztowych kas oszczędności.

§. 17.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy na przystąpić jako członek do przekazowego (czekowego) obrotu urzędu pocztowych kas oszczędności.

Do podpisywania czeków wspólnie upoważnieni są: w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym we Wiedniu wicedyrektor, kasyer i jeden z likwidatorów; w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym w Pradze dyrektor, główny kasyer i likwidator; w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym w Gracu dyrektor, kasyer i likwidator; w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym w Tryjeście naczelnik, kasyer i asystent. Obok odnośnych podpisów wycisnąć należy pieczęć urzędu.

Co do deklaracji przystąpienia, zamówienia książeczki czekowej, kowert czekowych i kwitów odbiorczych, względnie kwitów złożenia, dalej co do zgłoszenia za pośrednictwem prezydium wyższego sądu krajowego osób, powołanych do podpisywania czeków, stosuje się analogicznie I. Rozdział rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. października 1897, Dz. rozp. min. spr. Nr. 41. Co do obliczania kosztów i przekazywania pozostałych z końcem roku w rachunku czekowym urzędu

depozytowego nadwyżek kosztów na rachunek czekowy Ministerstwa sprawiedliwości: „Parteingelder der Justizverwaltung“ stosuje się analogicznie IV. Rozdział wspomnianego rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości.

Książeczki czekowe przechowywać należy starannie w zamkniętej kasie: raz ze względu na niewypełnione jeszcze blankiety czekowe, powtórze ze względu na ważność odcinków dla kontroli wygotowanych czeków.

Rewizye cywilno-sądowych urzędów depozytowych rozciągać się mają zawsze także i na czynności ich w obrocie czekowym, a w szczególności badać należy w drodze prób wyrzykowych proceder przy obliczaniu kosztów pocztowej kasy oszczędności.

§. 18.

Depozyty sądowe w gotówce składać można w drodze obrotu przekazowego (czekowego) urzędu pocztowych kas oszczędności w ten sposób, że strona albo składa gotówkę w kasie urzędu pocztowych kas oszczędności we Wiedniu lub w jednym z urzędów pocztowych (składnicach) królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych na czekowy rachunek cywilno-sądowego urzędu depozytowego albo, jeżeli strona sama jest w posiadaniu rachunku czekowego w urzędzie pocztowych kas oszczędności, w ten sposób, że przekazuje odnośną sumę pieniężną ze swego rachunku na rachunek czekowy cywilno-sądowego urzędu depozytowego.

Przy każdym takim złożeniu lub przekazaniu posługiwać się należy kwitem złożenia, wydanym specjalnie na wpłaty (złożenia) w urzędach podatkowych (kasach skarbowych) i w cywilno-sądowych urzędach depozytowych, który nabyć można po cenie 7 h we wszystkich sprzedażniach znaczków pocztowych.

Zapomocą takiego kwitu złożenia wpłacić można każdą dowolną kwotę. Aby kwit taki mógł być w celu wykonania zapłaty przyjętym, musi być zgodnie z osnową druku w ten sposób wypełniony, aby składana kwota wymieniona była tak w kwiecie odbiorczym jak i w kwiecie do książkowania przeznaczonym i w kwiecie złożenia (na pierwszej stronie) w cyfrach, a nadto w kwiecie odbiorczym w słowach, dalej by nazwa cywilno-sądowego urzędu depozytowego, na którego rachunek czekowy wpłata ma być uskutecznioną, tudzież kraj koronny, w którym urząd depozytowy ma siedzibę — z równoczesnym wykreśleniem z druku słów „(Głównego) urzędu podatkowego“ — dokładnie były oznaczone: „kwit złożenia“ zawierać musi ponadto dokładnie: imię i nazwisko składającego, jego stan (zatrudnienie) i miejsce zamieszkania z adresem, dalej (na odwrotnej stronie „kwitu złożenia“) rodzaj wkładki (depozytu) obok nazwy właściwego sądu i bliższego podania podstawy i celu tego złożenia; w szczególności należy w przypadku, jeżeli złożenie opiera się

na sądowym zarządzeniu, umieścić także odnośną sądową liczbę czynności lub powołać się na odnośne podanie przesłane ewentualnie cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu. Składający ma w końcu obowiązek przytwierdzoną do kwitu złożenia kartę korespondencyjną wypełnić z góry swym dokładnym adresem.

Jeżeli skład nastąpić ma drogą przekazania kwoty z czekowego rachunku składającego na czekowy rachunek cywilno-sądowego urzędu depozytowego, natenczas winna strona, obok wypełnionego według postanowień poprzedzającego ustępu kwitu wpłaty, przesłać równocześnie urzędowi pocztowych kas oszczędności we Wiedniu w kowercie czekowej czek, na tę samą kwotę opiewający i przepisowo wygotowany, na którym w wolnym miejscu pomiędzy przekazaną kwotą i podpisem wystawcy umieścić należy uwagę: „Celem wpisania w dobro rachunku c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego w (siedziba urzędu depozytowego i kraj koronny, w którym się znajduje).“

Urząd pocztowych kas oszczędności nie będzie przyjmował czeków przekazowych nie pokrytych należycie wypełnionym kwitem wpłaty. Także i чеки posiadaczy rachunku wtedy tylko mogą być uwzględniane, jeżeli dobro rachunku po strąceniu kwoty zakładowej wystarcza jeszcze na pełne pokrycie przekazanej kwoty.

§. 19.

Z każdej wpłaty, w rodzaju wymienionych w §. 18. przesyła urząd pocztowych kas oszczędności, natychmiast po jej zaksięzkowaniu w rachunku czekowym cywilno-sądowego urzędu depozytowego, temuż urzędowi wyciąg rachunku z dołączeniem „kwitu złożenia“.

Odbiór nadchodzących do cywilno-sądowego urzędu depozytowego wyciągów z rachunku i kwitów złożenia mają obaj w §. 2, ustępie 2, wymienieni urzędnicy urzędu depozytowego na pocztowym kwicie oddawczym potwierdzić, pieczęć urzędową na nim wycisnąć i kwit oddawczy oddać funkcjonariuszowi pocztowemu.

Cyfrową zgodność wyciągu z rachunku zbadać należy natychmiast przez porównanie z ostatnim uznanym wyciągiem rachunkowym i z dołączonym „kwitem złożenia“. Gdyby przytem stwierdzono jakie braki, porozumieć się należy celem usunięcia ich bezzwłocznie, ewentualnie w drodze telegraficznej, z urzędem pocztowych kas oszczędności.

Po zbadaniu należy bez zarzutu uznane lub sprostowane po reklamacji daty wyciągu rachunkowego wciągnąć do „Dziennika obrotu przekazowego“.

Dziennik ten prowadzić ma urząd depozytowy według formularza A rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. października 1897, Dz. rozp. min. spr. Nr. 41, w sposób tamże przepisany.

Ponieważ jednak pomiędzy dziennikiem a sądową księgą pieniężną niema żadnej łączności, przeto w 2 rubryce dziennika nie należy wpisywać numerów pozycyi księgi pieniężnej, tylko użyć rubryki tej na powoływanie numerów pozycyi z dziennika rachunku czekowego, odpowiadających poszczególnym wpływom i wypłatom i to w ten sposób, że przy każdym wpływie powołać należy liczbę pozycyi odpowiadającej mu „wypłaty“ i odwrotnie. Rubrykę 2 opatrzyć należy przeto napisem „Odpowiadające sobie wzajemnie numery pozycyi“.

Należności pocztowej kasy oszczędności (§§. 20 i 27) oblicza się: na wypadek jeżeli strona składa pieniądze pod tą pozycyą, w której uwidocznią się uskutecznioną przez stronę wpłatę (ustęp 4 tego paragrafu), a na wypadek wydania z depozytu pod tą pozycyą, która przedstawia uskutecznioną wypłatę z rachunku czekowego.

Jeżeli wpłatę, uskutecznioną przez stronę, realizuje się przez przeniesienie do kasy urzędu depozytowego, natenczas wykreślić należy obydwie odpowiadające sobie numery pozycyi (wpływ i wypłatę) kolorowym ołówkiem. To samo stosuje się do realizowania wypłaty za pomocą przekazania kwoty złożonej przez urząd depozytowy do pocztowej kasy oszczędności na rzecz strony.

§. 20.

Po wciągnięciu złożenia do dziennika rachunku czekowego (§. 19, ustęp 4) zarządzić należy bezzwłocznie wypłatę wkładki gotówką na rzecz cywilno-sądowego urzędu depozytowego, a mianowicie powołani do tego urzędnicy depozytowi wystawić winni czek i przesłać go w czekowej kowercie do urzędu pocztowych kas oszczędności we Wiedniu.

Blankiet czekowy należy wypełnić dokładnie i wyraźnie, zgodnie z osnową druku według przesłanego urzędowi depozytowemu, jako posiadaczowi rachunku czekowego, „pouczenia“ w ten sposób, aby czek zawierał: miejsce, dzień i rok wystawienia; przypadającą do wypłaty sumę pieniężną w walucie koronowej cyframi i słowami, podpisy wystawców, dalej w wolnym miejscu między przekazaną kwotą a podpisami wystawców uwagę: „Do wypłaty gotówką na ręce cywilno-sądowego urzędu depozytowego w (siedziba)“.

Koszta pocztowej kasy oszczędności, które dla cywilno-sądowego urzędu depozytowego powstają przy sposobności wpłaty i przekazania na rzecz jego, a mianowicie:

koszta czeku 2 h,

należność manipulacyjną za wpis w dobro i w ciężar czekowego rachunku urzędu depozytowego po 4 h,

ponosi składający.

Tylko reszta wpłaconej sumy, pozostająca po pokryciu tych kosztów, uchodzi za kwotę przeznaczoną do urzędowania depozytowego. Urząd

depozytowy winien przeto kosztu (10 h) przy wystawianiu czeku potrącić z wpłaconej sumy pieniężnej, tak że czek opiewać ma tylko na resztującą kwotę. Aby do cywilno-sądowego urzędu depozytowego wpłynęła zamierzona kwota, winna strona złożyć, względnie przekazać sumę powiększoną o kosztu pocztowej kasy oszczędności.

Sumę pieniężną przekazaną czekiem należy uwidocznić w sposób przepisany za pomocą liczb kontrolnych znajdujących się na blankiecie czekowym.

Dla dokładnego przeglądu wypłat zarządzonych z pewnego kredytu (dobra) należy na pozostającym odcinku czekowym uwidocznić odpowiednio daty wygotowanego czeku w sposób osnową druku wskazany, tudzież cel przekazu, n. p.: „dla wpłaty gotówką do masy depozytowej N. N.“.

§. 21.

Urząd pocztowej kasy oszczędności przesyła cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu natychmiast po otrzymaniu czeku przekaz płatniczy, na podstawie którego nastąpić ma w urzędzie pocztowym wypłata przekazanej kwoty gotówką na rzecz urzędu depozytowego.

Co do doręczania przekazów płatniczych cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu i co do podnoszenia przekazanej kwoty w urzędzie pocztowym wskazuje się na postanowienia §§. 19, ustęp 2 i 13, ustęp 3, co do dalszego zaś postępowania na postanowienia instrukcyi, obowiązujące względem bezpośredniego składania depozytów w urzędzie depozytowym, a dalej nadmieniam się, że doręczony cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu przekaz płatniczy zbadać należy natychmiast pod względem zgodności, posługując się także odcinkiem należącym do odnośnego czeku, a pozostałym w książeczce czekowej.

Po dokonaniu depozytowego odbiorczego zarachowania wkładki, należy na przytwierdzonej do „kwitu złożenia“ karcie korespondencyjnej wystawić urzędowe potwierdzenie dokonanego zarachowania i wygotowaną w ten sposób kartę możliwie jeszcze w dniu zarachowania, najpóźniej zaś następnego dnia oddać na pocztę w celu wysłania.

§. 22.

Urząd pocztowej kasy oszczędności przesyła cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu natychmiast po odpisaniu wpłaconej sumy w jego czekowym rachunku wyciąg rachunku czekowego z uwzględnieniem dokonanej wypłaty gotówką, który to wyciąg zbadać należy pod względem zgodności przez porównanie z ostatnim uznanym wyciągiem rachunkowym i z czekowym odcinkiem książeczki czekowej.

Przytem należy na odcinku czekowym uwidocznić dokonaną realizację w sposób łatwo w oczy wpadający, n. p.: „zrealizowano $\frac{16}{9}$ 03“.

Na podstawie wyciągu rachunkowego za zgodny uznanego lub po reklamacyi sprostowanego następuje potem wpis dokonanej wypłaty gotówką w dzienniku obrotu przekazowego.

Załatwione wyciągi z rachunku czekowego tak na wpłatę (§. 19), jak i na wypłatę (ustęp 1 tego paragrafu) opiewające należy razem w chronologicznym porządku ułożyć i pod wzajemnym zamknięciem przechować.

Prócz złożenia depozytu w gotówce w obrocie przekazowym urzędu pocztowych kas oszczędności winna strona przesłać w myśl przepisów instrukcyi depozytowej także dotyczące podanie depozytowe do cywilno-sądowego urzędu depozytowego, chyba, że co do tej wpłaty sąd już przedtem wydał na ręce urzędu depozytowego przekaz odbiorczy.

Złożenie uchodzi za dokonane — pod warunkiem sądowego zatwierdzenia — z chwilą wejścia gotówki do urzędu depozytowego.

III. Wydawanie depozytów za pośrednictwem poczty lub przekazowego obrotu urzędu pocztowych kas oszczędności.

§. 23.

Depozyty wydawać można, przesyłając je bezpośrednio stronie przez pocztę, o ile depozyt składa się z gotówki lub z kuponów od złożonych papierów wartościowych, a dalej jeżeli sąd tego rodzaju wydanie zarządzi lub strona do odbioru uprawniona, w braku sądowego zarządzenia, oznajmi cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu życzenie swe względem sposobu wydania, a mianowicie życzenie, by depozyt pocztą jej posłano.

Wydawania za pomocą przesłania stronie depozytu drogą obrotu przekazowego urzędu pocztowych kas oszczędności zastosować wolno tylko do gotówki i tylko w tym przypadku, jeżeli sąd wyraźnie zarządzi ten rodzaj wydania.

W obydwóch przypadkach (ustęp 1 i 2) ma strona z góry przesłać cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu potwierdzenie odbioru.

Przy nadawaniu takich przesyłek, przeznaczonych dla poczty i dla urzędu pocztowych kas oszczędności, względnie przy wygotowywaniu przekazów (przekazów pocztowych, czeków) szczególnie na to baczyć należy, by adres odbiorcy i miejsca przeznaczenia dokładnie i wyraźnie były podane.

§. 24.

W przypadkach §. 23, ustępu 1, przesyła się gotówkę przekazem pocztowym.

Względem dopuszczalnej wysokości tych przekazów miarodajne są przepisy pocztowe. Obecnie ustaloną najwyższą sumą dla przekazów pocztowych wewnątrz państwa jest kwota 1000 K.

Przekaz pocztowy wypełniać ma cywilno-sądowy urząd depozytowy zgodnie z pocztowymi przepisami, tudzież z uwzględnieniem postanowień §. 27, ustępu 1, i przepisów o potrącaniu należności za przechowanie. Do adresu należy przy kwotach do 100 K włącznie, wpadającym w oczy piśmem dodać uwagę: „Do rąk własnych“. Na odcińku przekazu przytoczyć należy cywilno-sądowy urząd depozytowy jako nadawcę, wymienić w nawiasie odnośny sąd, tudzież podać powód przesłania i sądową liczbę czynności, wskutek której przesyłka następuje. Wymienieni w §. 17, ustępie 2, trzej urzędnicy stwierdzić mają swymi podpisami — na dolnym brzegu tej części przekazu pocztowego, która jest przeznaczona na przyklepnięcie znaczków pocztowych — należyte wypełnienie przekazu pocztowego, a w szczególności właściwe i dokładne podanie adresu odbiorcy.

§. 25.

Kupony przesyła się pocztą (§. 23, ustęp 1), na koszt uprawnionej do poboru strony, natychmiast po przedłożeniu przez nią dokumentów uzasadniających wydanie (potwierdzenie odbioru, uchwała wydawcza).

Przepis §. 24, ustępu 3, o umieszczeniu w adresie uwagi: „do rąk własnych“ ma i tutaj analogiczne zastosowanie.

§. 26.

Aby przeprowadzić wydanie w drodze przekazowego obrotu urzędu pocztowych kas oszczędności (§. 23, ustęp 2) należy kwotę pieniężną, która ma być wydana, złożyć w gotówce zapomocą kwitu odbioru i złożenia do pocztowej kasy oszczędności, a nadto kwotę tę czekiem odbiorcy przekazać.

W tym celu winien cywilno-sądowy urząd depozytowy najpierw wyjąć ze swej gotówki odnośną sumę — po strąceniu przypadającej należności za przechowanie — i złożyć ją na swój rachunek czekowy zapomocą zwykłego kwitu odbioru i złożenia w urzędzie pocztowym (składnicy).

Następnie winien tenże urząd depozytowy w celu przekazania tej kwoty odbiorcy wystawić prawidłowo czek, z zachowaniem przepisu §. 27, ustępu 1, i przesłać go w kowercie czekowej urzędowi pocztowych kas oszczędności we Wiedniu.

Nastąpić to ma w takim czasie, by czek nie nadszedł do urzędu pocztowych kas oszczędności przed wejściem awiza o dokonanej wpłacie; w tym celu winien się urząd depozytowy z nadawczym urzędem pocztowym stosować do potrzeby porozumieć.

Odbiorcę wymienić należy na czeku w wolnem miejscu pomiędzy przekazaną kwotą i podpisami wystawców, a mianowicie podać jego imię i nazwisko, stan (zatrudnienie) i miejsce zamieszkania wraz z bliższym adresem. W prawym kącie u góry na pierwszej stronie czeku umieścić należy wyraźnie sądową liczbę czynności, do której się przekaz odnosi wraz z podaniem celu przekazu, przy kwotach zaś do 100 K włącznie przyklepić należy ponadto na górnym brzegu czerwoną kartkę z uwagą: „Do rąk własnych“. Kartki takie otrzyma urząd depozytowy na żądanie z urzędu pocztowych kas oszczędności we Wiedniu bezpłatnie.

§. 27.

Koszta pocztowe i pocztowej kasy oszczędności połączone w przypadkach §. 23 z wydaniem depozytów w gotówce (blankiet przekazu pocztowego 2 h, należytość za przekaz pocztowy według skali; kwit złożenia 2 h, blankiet czekowy 2 h, należytość manipulacyjna za wpis w „dobro“ i w „ciężar“ rachunku czekowego w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym po 4 h) ponosi odbiorca. Tylko tę kwotę przesyła się odbiorcy przekazem pocztowym, względnie przekazuje czekiem, która po pokryciu tych kosztów jako reszta pozostaje.

Jeżeli kwota, którą wpłacić się ma w urzędzie pocztowym (składnicy) w gotówce wynosi więcej niż 3000 K, należy nadanie jej powierzyć urzędnikowi urzędu depozytowego, któremu towarzyszyć ma woźny tego urzędu.

§. 28.

O zaksięzkowaniu wpłaconej po myśli §. 26 kwoty, jakoteż o jej wypłacie do rąk odbiorcy lub wpisie w dobro jego rachunku zawiadamia urząd pocztowych kas oszczędności cywilno-sądowy urząd depozytowy zapomocą wyciągu z rachunku czekowego z dołączeniem odnośnego „kwitu złożenia“.

Do doręczania i do dalszego postępowania z wyciągiem rachunkowym i „kwitem złożenia“, dalej do wpisu ich dat do dziennika obrotu przekazowego stosują się analogicznie postanowienia §§. 19 i 22.

§. 29.

Do depozytowego zarachowania wydania służyć mają jako załączniki dziennika obok sądowych poleceń wydawczych: Przy wydawaniach zapomocą przekazów pocztowych i przy wydawaniu kuponów, (§. 23, ustęp 1) pocztowy kwit nadawczy i pokwitowanie odbiorcy; przy wydawaniu za pośrednictwem przekazowego obrotu urzędu pocztowych kas oszczędności (§. 23, ustęp 2), „kwit odbiorczy“ urzędu pocztowego (składnicy) i pokwitowanie odbiorcy.

W przypadkach §. 23 winien likwidujący urzędnik zaznaczyć każdorazowo zasłyszany rodzaj wydania na pokwitowaniu strony, a urzędnik prowadzący dziennik w dzienniku depozytów.

Jeżeli strona zażąda pisemnie w urzędzie depozytowym przesłania depozytu w gotówce zapomocą przekazu pocztowego lub przesłania kuponów pocztą (§. 23, ustęp 1), winien likwidujący urzędnik odnośne (wo'ne od stempla) podanie do pokwitowania dołączyć.

§. 30.

Odmienne od postanowień §§. 26 do 29 dokonywa się wydania w tych przypadkach, w których uprawniona do odbioru strona sama jest właścicielką rachunku czekowego urzędu pocztowych kas oszczędności tudzież sama dostarcza kwitu odbioru i złożenia opiewającego na tenże rachunek i równocześnie pokwitowanie przedkłada — w ten sposób, że cywilno-sądowy urząd depozytowy składa kwotę pieniężną zapomocą otrzymanego kwitu odbioru i złożenia w urzędzie pocztowym (składnicy) na czekowy rachunek strony.

W przypadku tym dołączyć należy do dziennika oprócz sądowego polecenia wydawczego także „kwit odbiorczy“ urzędu pocztowego i pokwitowanie strony.

§. 31.

Depozyty, wydane stronom przez pocztę i drogą przekazowego obrotu urzędu pocztowych kas oszczędności wciąga się do księgi zapisków co do depozytów pocztą przesłanych, przez co się kontroluje nadanie ich na pocztę, oraz punktualne wejście wyciągów z rachunku czekowego.

W księdze tej wyszczególnić także należy należności za przechowanie, potrącone przez urząd depozytowy i koszty pocztowe powstałe przy wydaniach zapomocą przekazu pocztowego.

§. 32.

Jeżeli przesłanie depozytu w gotówce do urzędu podatkowego i depozytów sądowych (kasa skarbową i depozytów sądowych) nastąpić ma w drodze przekazowego obrotu urzędu pocztowych kas oszczędności, wtedy nie należy nigdy kwoty — złożonej w tym celu najprzód na czekowy rachunek cywilno-sądowego urzędu depozytowego — przekazywać na czekowy rachunek urzędu podatkowego (kasy skarbowej), tylko zawsze do bezpośredniej wypłaty gotówką.

IV. Peryodyczne wkłady i wydania, dalej peryodycznie się powtarzające obroty.

§. 33.

Sąd może odnośnie do pewnych ściśle oznaczonych mas depozytowych polecić cywilno-sądo-

wemu urzędowi depozytowemu raz na zawsze peryodyczne przyjmowanie bieżących wpłat w gotówce, jak na przykład odsetek czynnego kapitału właściciela depozytu lub czynszów najmu lub dzierżawy nieruchomości osób pod opieką pozostających, oraz peryodyczne wydawania pewnych kwot w gotówce lub pewnej liczby papierów wartościowych pewnego gatunku, publicznie obiegających lub ich każdorazowo zapadłych kuponów, na przykład na opędzenie kosztów utrzymania pupila.

Sądowe uchwały, upoważniające strony do peryodycznego poboru bieżących dochodów (rezolucje legitymacyjne), zawierać muszą wyraźnie i dokładnie wszystkie szczegóły, służące do ocenienia wysokości wydawać się mających kwot i papierów wartościowych i podawać pewnie i niewątpliwie wszystkie warunki, które należy przy wydawaniu wypełniać.

Pod jakimi warunkami może się peryodyczny sposób wydawania rozciągać także na każdorazowe jeszcze niezapadłe kupony, o tem postanawia rozporządzenie ministerjalne z dnia 12. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 194.

Przekazy wspomnianego rodzaju notować należy natychmiast w głównej księdze depozytowej, a o ile odnoszą się do peryodycznych wydań w gotówce, które mają być uskutecznione zapomocą przekazu pocztowego lub w przekazowym obrocie urzędu pocztowych kas oszczędności, należy je wpisywać do „terminarza dla peryodycznych czynności“ (§. 38).

W głównej księdze należy także uwidocznnić odnośną liczbę pozycji terminarza.

Sądowe uchwały doręczone urzędowi depozytowemu dołączać należy jako załączki dziennika przy pierwszej odnośnej pozycji odbioru lub wydania.

§. 34.

Przy peryodycznych wkładach i wypłatach, które wskutek takich przekazów się uskutecznią, wciągnąć należy do dziennika zawsze także czas, na jaki wkład lub wypłata następuje, a przy wkładzie odsetek także i stopę procentową.

Rezolucje legitymujące do peryodycznych poborów (§. 33, ustęp 2) przedkładać należy przy każdym odbiorze urzędowi depozytowemu — o ile wydanie w lokalu urzędu depozytowego następuje — a to celem zanotowania dokonanej wypłaty; przy ostatniej wypłacie winien je urząd depozytowy przekreślić czerwonym atramentem.

Przy wydawaniu książeczki kasy oszczędności, do której strona otrzymała wpisową książeczkę do peryodycznego poboru odsetek (książeczkę procentową), winien urząd depozytowy tę książeczkę procentową odebrać i do dziennika dołączyć.

§. 35.

Cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu można polecać następujące peryodycznie powtarzające się interesy obrotowe:

1. Realizowanie każdorazowo zapadających kuponów od przechowanych papierów wartościowych i natychmiastowe wydanie uzyskanej gotówki stronie lub złożenie jej na procent w pewnej oznaczonej instytucji kredytowej;

2. składanie peryodycznie uiszczać się mających gotówek na książeczki kasy oszczędności i inne książeczki wkładowe, które mają być w sądzie złożone albo na leżące już w przechowaniu urzędu depozytowego książeczki kasy oszczędności i inne książeczki wkładowe;

3. peryodyczne podnoszenie pewnych sum kapitałowych lub każdorazowo płatnych odsetek od przechowanych książeczek kasy oszczędności i innych książeczek wkładowych i natychmiastowe wydawanie tych kapitałów lub odsetek stronie.

W przypadkach tych można w jednej uchwałę sądowej połączyć zlecenie wydatkowania przedmiotu obrotu ze zleceniem natychmiastowego wydania go lub złożenia waluty, względnie ponownego przyjęcia książeczki wkładowej po dokonaniu zrealizowaniu.

Osobnego polecenia nie potrzeba także wtedy, jeżeli po przeprowadzeniu interesu obrotowego książeczkę wkładową jakiejś instytucji kredytowej powtórnie ma się przechować, a książeczka opiewa wskutek dopisania odsetek na wyższą kwotę aniżeli owa, któraby odpowiadała poleceniu przyjęcia połączonemu z początkowem poleceniem wydania.

Aby i w tych ostatnich przypadkach umożliwić kontroli zbadanie pozycji odbioru według wysokości kwoty, winien cywilno-sądowy urząd depozytowy przy powtórnie przechowaniu książki wkładowej każdorazowo dopisanie odsetek uwidocznnić w dzienniku depozytowym w rubryce przedmiotu.

W sądowych poleceniach należy dokonać się mające interesy obrotowe i ewentualne szczegółowe warunki ich przeprowadzenia dokładnie oznaczyć, a odnośne przedmioty wartościowe dokładnie opisać.

§. 36.

Prócz przypadków wymienionych w §. 35 może sąd łączyć z poleceniem przedsięwzięcia interesu obrotowego także tylko zarządzenia, wskutek których ma po przeprowadzeniu jednego zleconego interesu nastąpić złożenie przedmiotów obrotu lub uzyskanej gotówki do depozytu lub natychmiastowe ich wydanie; wydawanie poleceń względem peryody-

cznego przedsięwzięcia interesów obrotowych należy ile możliwości ograniczyć.

§. 37.

Jeżeli wskutek interesów obrotowych ma się stronom wydawać gotówki w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym, winien sąd wyznaczyć stronom do ich podniesienia termin 14 dniowy po otrzymaniu odnośnego zawiadomienia i oznajmić im równocześnie, że w razie niedotrzymania tego terminu odda gotówkę, która miała być wydana, urzędowi depozytowemu do przechowania.

Po bezskutecznym upływie terminu winien sąd bezzwłocznie wydać polecenie przechowania gotówki w depozycie.

§. 38.

Sądowe polecenia, mające za przedmiot peryodyczne wydawanie gotówki, które zapomocą przekazów pocztowych lub w przekazowym obrocie urzędu pocztowych kas oszczędności mają być dokonywane, dalej peryodyczne realizowanie kuponów procentowych lub dywidendowych lub wreszcie peryodyczne podnoszenie kwot kapitałowych lub procentowych na książeczki kasy oszczędności lub inne książeczki wkładowe — utrzymywać ma cywilno-sądowy urząd depozytowy w ewidencji zapomocą księgi zapisków (terminarza peryodycznych czynności), którą według formularza A dla wszystkich sądów wspólnie prowadzić i na kilka lat naraz założyć należy.

Formularz A.

Wspomniane czynności kasowe wpisywać należy do tego terminarza zawsze zaraz po wejściu sądowego polecenia a terminy, w których mają być wypełnione, notować należy w przeznaczonych na to rubrykach odnośnych miesięcy.

Zapomocą rewizji terminarza z miesiąca na miesiąc przekonywać się należy zawsze zawczasu o zbliżaniu się terminu załatwienia poczetogólnych czynności.

Gdy termin nadejdzie, należy przypadający każdorazowo do załatwienia interes obrotowy osobno zapisać w „księdze zapisków interesów obrotowych dla przelożonych sądów“.

V. Przepis wykonawczy.

§. 39.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. lipca 1903.

Koerber wlr.

Böhm wlr.

Do §. 38.

T e r m i -

c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego

Liczba bieżąca	Nazwa sądu	Data i liczba czynności sądowego polecenia	Liczba czynności urzędu depozytowego	N a z w a masy depozytowej; liczba przechowania, tom i stronica księgi głównej	Przedmiot czynności
1	2	3	4	5	6

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1903** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1867 za 4 K — h	Rocznik 1885 za 3 K 60 h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1868 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1869 " 6 " — "	" 1887 " 5 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1871 " 4 " — "	" 1889 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1891 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1875 " 4 " — "	" 1893 " 6 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1876 " 3 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1877 " 2 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1896 " 7 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1898 " 6 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1900 " 7 " — "
" 1865 " 4 " — "	" 1883 " 5 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1884 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.